

Speech Sabine van Tatenhove over Actieve Geweldloosheid

We zijn hier vandaag om ons eerste Amsterdamse Humanistische Forum vorm te geven.

En als we daar werkelijk vorm aan willen geven moeten we begrijpen dat we onze stem moeten laten horen om het algemeen geworden geweld in onze samenleving aan te klagen.

Dit geweld dat zich geworteld heeft in onze samenleving is hetzelfde geweld dat vandaag miljoenen mensen doet lijden onder onderdrukking en de schending van hun meest elementaire mensenrechten.

Dit geweld dat maakt dat degenen die de middelen en de mogelijkheden hebben om pijn en leed te overwinnen, niets doen, integendeel, zij laten het leed van miljoenen mensen groeien.

Dit is het geweld van een gewelddadig en onmenselijk systeem dat alle mensen onder het geld, de macht, de Staat, de religie, de sociale modellen en systemen heeft geplaatst. We leven in een samenleving en een wereld waarin men het geweld bevordert als enige manier om conflicten op te lossen op welk niveau dan ook; op persoonlijk niveau, op interpersoonlijk niveau en op sociaal niveau.

De Amsterdamse samenleving is niet los te zien van de rest van de wereld. En de vormen van geweld die aanwezig zijn hier, zijn overal in de wereld aanwezig. Fysiek geweld, economisch geweld, politiek geweld, psychologisch geweld, religieus geweld, raciaal geweld, etnisch geweld, seksueel geweld, moreel geweld en alle vormen van discriminatie.

Er is geen uitweg uit dit geweld. Er bestaat geen politiek, noch religie, noch sociale organisatie die dit geweld kan oplossen. De enige manier om uit dit geweld weg te komen is de antiwaarden van dit systeem, dat werkzaam is tot en met in ons bewustzijn, de rug toe te keren.

En hoe kunnen we dat doen?

Dit kunnen we alleen doen als we een eerste stap ondernemen: een nieuwe richting in slaan. De richting van de Actieve Geweldloosheid. Alleen met de kracht van de geweldloze daad, individueel en collectief, kunnen we een uitweg vinden uit het geweld.

En wat is Actieve Geweldloosheid?

Actieve geweldloosheid is voor alles een levensstijl, een manier van zijn in de wereld om ons heen. Het is een nieuwe houding tegenover zichzelf en naar anderen toe. Het is een houding die bevestigt "anderen te behandelen zoals men zelf behandeld wil worden". Het is een houding die bevestigt "niets boven de mens en geen mens onder een andere mens".

Het is een houding die samen te vatten is in de volgende 6 punten van gedrag:

1. Het plaatsen van de mens als centrale waarde en zorg

- 2. De bevestiging van de gelijkheid van alle mensen**
- 3. de erkenning van de persoonlijke en culturele diversiteit**
- 4. De tendens kennis te ontwikkelen voorbij wat geaccepteerd wordt als absolute waarheid**
- 5. De bevestiging van de vrijheid van ideeën en overtuigingen**
- 6. de verwerping van alle vormen van geweld en discriminatie**

En hoe kunnen we beginnen met die houding toe te passen?

Laten we beginnen met onze naam en achternaam terzijde te laten en te zeggen:

Ik ben vrouw en ik lijd onder geweld op de werkvloer, in de familiesfeer, onder discriminatie en misbruik.

Ik ben een jongere en om dat feit word ik gediscrimineerd. Er wordt met wantrouwen naar me gekeken. Men staat mij niet toe te studeren of ik moet ervoor betalen. En als ik protesteer wordt ik geslagen. Als ik werk vind krijg ik een slavenloon.

Ik ben gepensioneerd en ik lijd onder geweld wanneer men me een miserabel pensioen geeft nadat ik het beste van mezelf gegeven heb aan de samenleving.

Ik ben een illegale immigrant en ik wordt uitgebuit en vernederd. Ik heb geen arbeidsrechten. En in plaats van een salaris ontvang ik kruimels.

Ik ben moslim en ik wordt bevooroordeeld door de hele wereld te laten geloven dat ik een gemene en gevaarlijke moordenaar ben.

Ik ben een Afrikaan, een Turk, een Marokkaan, en ik word bij voorbaat met wantrouwen bekeken of openlijk gediscrimineerd.

Ik ben homoseksueel en ik wordt gediskwalificeerd om mijn gevoelskeuze, alsof het een zonde is van een geliefde persoon te houden.

Ik ben werkloos. Het systeem straft me dubbel. Ik kan geen werk vinden en word tegelijkertijd gedwongen te werken en gecontroleerd of ik wel mijn best doe om werk te vinden.

Elkeen van ons is jongere, vrouw, werkloze en gepensioneerde, we zijn illegale immigranten, moslims, homoseksuelen, oude van dagen, Afrikanen, Marokkanen, Turken, we zijn werknemers, we zijn kinderen in de straat.

Niemand kan ontsnappen aan het onophoudelijke geweld, dat mensen verandert in wegwerp objecten.

Maar met de Geweldloze actie kunnen we beginnen een nieuwe samenleving op te bouwen. De Geweldloosheid is het machtigste wapen om dit systeem te transformeren. De Geweldloosheid is veel meer dan pacifisme. Het is het aanklagen van de geweldplegers, het is niet samenwerking met de geweldplegers, het is Burgerlijke Ongehoorzaamheid tegenover het geweld. Het is sociale organisatie, het is mobilisatie. Maar het is ook persoonlijke transformatie. Want dit geweld dat buiten

ons is, in de wereld om ons heen, is ook in onszelf. De Geweldloosheid is dus een diepgaande rebellie die zich verandert in daad van persoonlijke en sociale transformatie.

De Geweldloosheid is een boodschap van verzoening met zichzelf en met anderen. De Geweldloosheid is de expressie van het heilige dat in een ieder van ons woont.

Ik zou willen eindigen met de volgende woorden die door Silo, de huidige wereldwijde referentie van de Geweldloosheid, gesproken werden in zijn boodschap aan de wereld in 2006:

“ Het uur begint te slaan om een einde te maken aan het economische, raciale, religieuze, culturele, seksuele en psychologische geweld in de hele wereld. Maar ook het moeilijkste uur komt er aan, om het geweld dat in onze harten geworteld is te boven te komen.”